

ма да ны оставять, ни кога смы въ бѣдѣ, нито пакъ кога-то остарѣемъ, нѣ и слѣдъ смръть-тѣ ни пакъ щѣтъ жялѣньтъ и да спомянувать за насъ.

МРАВКЫ И СКЪКАЛЦИ

Еднажъ въ зимно врѣмя, кога-то нидѣ ни-что ся ненамирало за хранѣ за оногова, кой-то не си е приготвилъ прѣзъ лѣто-то, скъкалци-ти, като и змръзѣли и огладнѣли, отишли да просятъ назаемъ жито отъ мравкы-ты. А тии гы попыталы; что правихте лѣтось, та си несѣбрахте? — Всичко-то лѣто, рѣкли скъкалци-ты, бѣхмы сыти и весели, та свирихмы, на тамъ дѣто ся веселяхмы подъ зелены-ты листа, ненадѣйно ны захванѣ зима-та, та неусѣтихмы, кога истече златно-то лѣто и изминѣхѣ ся топли-ти дни, въ кои-то можяхмы и нии да си съберемъ нѣчто за зимовище. Тогасъ умны-ты и трудолюбивы мравкы имъ отговорили: что да ви правимъ ни сега? Кога-то лѣтось сте свирили, идѣте сега та играйте.

Нѣравоученіе.

1. Дѣтца-та, додѣ сѣ въ свое-то златно врѣмя, т. е. додѣ сѣ малкы и безгрыжны и додѣ-то гы пращать родители-ты имъ въ училище-то и теглять тяжкы-ты имъ разноскы, трѣба да ся учять прилѣжно, та да могѣтъ да придобыѣтъ, това что-то ще имъ бѣде потрѣбно за прѣзъ живота; ако искать на старо врѣмя да си не блѣскають главы-